

عنوان مقاله:

سازمان های بین المللی و الگوهای همکاری اقتصادی سیاسی شمال جنوب

محل انتشار:

فصلنامه سیاست جهانی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

ضیال‌الدین صیوری

امیر مسعود شهرام نیا

رئوف رحیمی

خلاصه مقاله:

چکیده در جهان امروز هیچ کشوری بدون اتکا به تولیدات و خدمات سایر کشورها، نمی تواند کلیه نیازهای خود را برآورده سازد. حتی اگر بتواند هم، به لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نیست. براین اساس، گسترش تعاملات دولت ها در عرصه بین المللی منجر به گسترش نهادهای بین المللی جهانی و منطقه ای در حوزه های مختلف به منظور مذاکره و قانون گذاری شده است. سوال اصلی مقاله حاضر، در باره چیستی و ماهیت نقش نهادهای بین المللی در همکاری اقتصادی سیاسی شمال جنوب است. این مقاله بر اساس روش تحلیل فرضیه رقیب، سه فرضیه رقیب برای پاسخ به سوال اصلی طرح کرده است که عبارتند از: ۱. سازمانهای بین المللی مالی و تجاری از طریق ایجاد همکاری و رفع تعارض میان کشورها، دغدغه های توسعه جنوب و تداوم روند توسعه شمال را پاسخ می دهند. ۲. سازمان های بین المللی مالی و تجاری بر اساس دیدگاه خرد مزیت نسبی در اقتصاد بازار آزاد ایجاد شده و منافع شمال را برآورده می سازند. ۳. سازمان های بین المللی مالی و تجاری نیروی کمکی برای توسعه جنوب تلقی می شوند و بهره گیری مطلوب از آن بستگی به تنوع صادرات بر اساس مزیت نسبی و توان رقابت پذیری بین المللی دارد. یافته های پژوهش نشان می دهد که نرخ ناسازگاری مربوط به فرضیه اول بیشتر از فرضیه های رقیب است. این مسئله بیا نگر آن است که در شرایط فعلی سازمان های بین المللی مالی و تجاری، منافع شمال جنوب را به صورت متوازن برآورده نمی سازند.

کلمات کلیدی:

توسعه، نهادهای بین المللی، شمالجنوب، همکاری، تجارت، رشد اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1998325>

